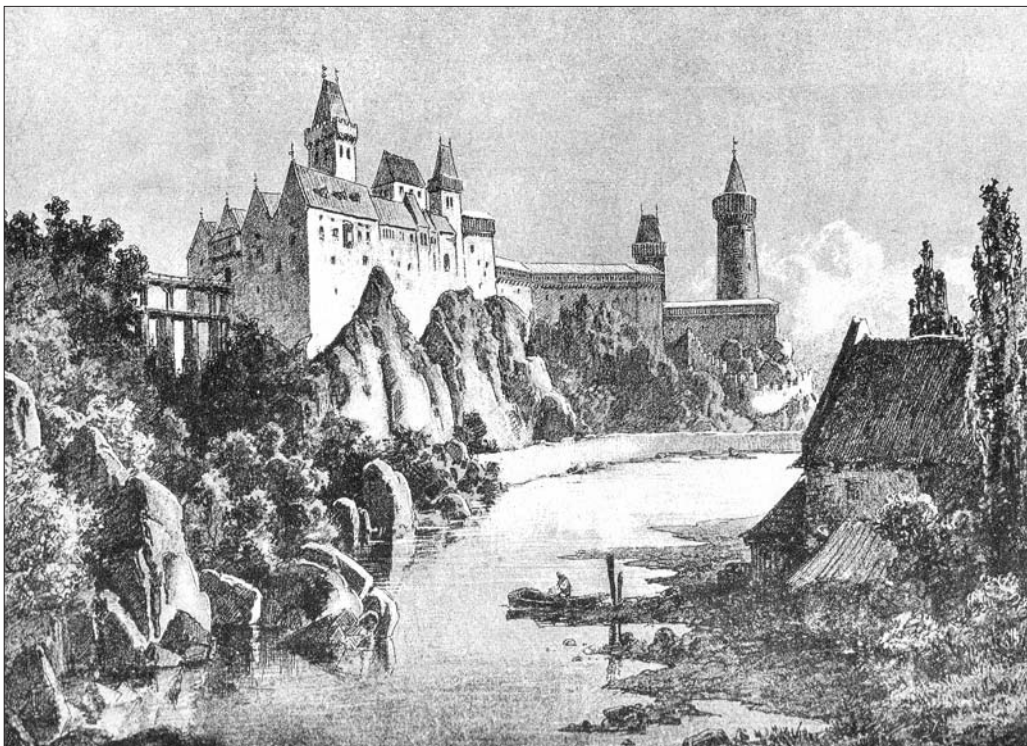

Syrový horor na hradě krumlovském

Úsměvně podivínský císař Rudolf II, jak jej známe z legendárního filmu o císařově pekaři, byl osobností jistě pozoruhodnou, byť ne vždy jen roztomile potrhlou.

Vládnutí ho nebavilo, dvorské intriky nenáviděl, válčení se mu z hloubi duše protivilo a po dalších územích a titulech netoužil. Nejšťastnější byl mezi svými sbírkami a jejich přírůstky, jakož i mezi alchymisty a hvězdopavci. Tuto idylu mu však neustále kazil jeho trůnu chtivý bratr Matyáš, trvale prázdná pokladna a Turek, který na jihovýchodě říše stále zlobil.

V osobním životě je mu obecně přiznáván jen poměr s Kateřinou Stradovou, dcerou antikváře, ale není pochyb o tom, že si svůj staromládenecký život zpestřoval, jak a kde se dalo. Kolik potomků se vznešeným, byť levobočným původem chodilo po světě, nikdy nikdo nespočítal. Oficiálně se jich uvádí sedm.

Hrad Krumlov před 400 lety (rytina z 19. století)

**Zbraně ze 17. století:
vlevo šlechtický kord,
a dva lehčí kordy důstojnické**

**Vlevo soubojový rapír,
a dva jezdecké rapíry bodné**

Jediný potomek, kterého se nepodařilo dost dobře utajit, byl Don Julio, který měl být plodem lásky s výše jmenovanou Stradovou. Tento levoboček se nevyvedl ve všech směrech. Vedl život tak prostopášný, že to pobuřovalo celou Prahu natolik, že ho na radu císařských rádců nechal jeho otec doslova uklidit na hrad Krumlov. Ten v té době patřil koruně a byl renesanční perlou celého království.

Pokud se někdo domníval, že se tam mladý pán bude věnovat nějakým duchovním či jinak povznášejícím hodnotám, hluboce se mýlil. Sotva dvacetiletý jinoch obtěžoval dívky i vdané paní zcela neomaleně i na veřejnosti. Apanáž jeho císařského otce ke stylu života, který vedl, vůbec nestačila, proto rozprodával ze zámku věci, které mu vůbec nepatřily, na koho se podíval, tomu dlužil, věci které si objednal, neplatil.

V roce 1606 našel zalíbení v mladičké dceři místního lazebníka a zcela bezostyšně s ní na hradě žil ve volném svazku, což byla v té době věc téměř nepomyslitelná.

Zdálo se, že se zklidní, a tak to bylo přecházeno mlčením. Nezkoušená dívka, kterou si zcela uzurpoval, se jednou čímsi znelíbila a Don Julio ji brutálně zmlátil, pobodal rapírem a domnívaje se, že je mrtvá, vyhodil ji z hradního okna. Vyhadzování odpadků touto cestou však asi bylo zaběhnutou věcí, protože děvče zranění i pád do smetlí přežilo a doplázilo se domů. Otec si dceru vykuryřoval a vše udržel v tajnosti. „Zloduch ze zámku“ se to ale dozvěděl a žádal dívku zpět. Když její otec odmítl, nechal ho uvěznit a nařídil, aby ho pověsili. Městští radní a hradní hejtman to ale nedovolili. Lazebníka si však ve vězení